

Nr 276.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående grunderna för höjning av löner enligt statens löneplansförordning, m. m.; given Stockholms slott den 21 maj 1948.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Ernst Wigforss.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 21 maj 1948.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, GJÖRES, DANIELSON, VOUGT, ZETTERBERG, NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, MOSSBERG, WEIJNE, KOCK.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga om grunderna för höjning av löner enligt statens löneplansförordning, m. m. och anför därvid följande.

Vid den allmänna löne regleringen för statstjänstemän m. fl., som genomförts den 1 juli 1947, ha lönebeloppen i första hand avvägrats under beaktande av löneutvecklingen på den allmänna arbetsmarknaden fram till andra kvartalet 1946. Anordningen med en viss automatisk anpassning av avlöningen efter levnadskostnadsutvecklingen har emellertid i princip bibehållits inom det nya lönesystemet, och av olika skäl har lönesystemet utformats på sådant sätt, att med utgångspunkt från sagda primärt bestämda lönebelopp samt levnadskostnaderna i mars 1946 fastställts lägre

grundlönebelopp, vilka skola anses gälla vid en viss lägre levnadskostnadsnivå. Grundlönebeloppen, som intagits i tabeller i 3 § statens löneplansförordning, ha fastställts så, att de jämte förhöjning beräknad efter 6 % uppgå till förut nämnda belopp. Dessa grundlönebelopp skola anses gälla vid levnadskostnader motsvarande $\frac{100}{110}$ av dem, som förelågo i mars 1946. För åvägabringande av lönerörligheten gäller enligt 4 § löneplansförordningen följande.

Socialstyrelsen skall kvartalsvis enligt de närmare föreskrifter, som meddelas av Kungl. Maj:t verkställa beräkning av förhållandet mellan de allmänna levnadskostnaderna i sista månaden under vederbörande kvartal och $\frac{100}{110}$ av levnadskostnaderna i mars 1946. På grundval härav skall Kungl. Maj:t fastställa det procenttal (pristalet), som utmärker nämnda förhållande.

Så framt icke Kungl. Maj:t och riksdagen funnit skäl särskilt föreskriva, att förhöjning av de i grundlönetablerna angivna månadslönerna skall ske med högre belopp eller även i annat fall än som föranledes enbart av levnadskostnadsutvecklingen, skall för åvägabringande av lönerörligheten gälla följande. Då pristalet utvisar ökning i förhållande till basnivån med 4 enheter eller mera, skall månadslönen höjas med 3 procent för varje hel mångfald av 4, vartill ökningen uppgår. Om pristalet, efter att ha uppvisat sådan ökning, åter nedgår, skall dock månadslönen höjas efter oförändrat procenttal, så länge pristalet överstiger närmast lägre hela mångfald av 4. Dessa regler skola likväl icke medföra rätt till höjning av lönen efter högre procenttal än 18, motsvarande pristalet 124. Det lönebelopp, varå höjning får beräknas, har begränsats till 1 200 kronor i månaden. Om pristalet nedgår till eller understiger 90, skall, så framt Kungl. Maj:t och riksdagen där-om besluta, månadslönen sänkas med högst 5 procent.

I grundlönetablerna ha för de särskilda löneklasserna förutom månadslöner angivits även daglöner, A-avdrag och övertidersättningar. Då månadslön höjes eller sänkes, skola övriga i grundlönetablerna angivna, till samma löneklass hörande belopp höjas och sänkas i sådan omfattning, att de förändrade beloppen förhålla sig till den förändrade månadslönen på samma sätt som de oförändrade beloppen till den oförändrade månadslönen.

Slutligen ha meddelats vissa avrundningsregler, enligt vilka förändrad månadslön jämkas till närmaste hela krona och annat förändrat grundlönebelopp jämkas till närmaste femtal ören.

För innevarande budgetår har emellertid genom statsmakternas beslut (prop. 1947: 300; r. skr. nr 442) genomförts en avkoppling av sambandet mellan löner och levnadskostnader. Enligt övergångsbestämmelse till statens löneplansförordning träda bestämmelserna i 4 § förordningen i kraft den 1 juli 1948, såvida ej Kungl. Maj:t och riksdagen annorlunda särskilt besluta; för innevarande budgetår har procenttalet 12 fastställts att läggas till grund för höjning av månadslön m. m. enligt löneplansförordningen. Ifrågavarande avkoppling av den automatiska lönerörligheten sammanhänger bland annat med att det under våren 1947 fanns grundad anledning förutsätta, att lönerörligheten vid tillämpning av hittills använda grunder för levnadskostnadsberäkningen skulle föranleda omotiverade svängningar i lönebeloppen. Närmare redogörelse härför har lämnats i den till innevarande års riksdag avlätna propositionen nr 250.

Enligt de nya pensionsbestämmelser, som gälla från och med innevarande budgetår, skall för rörligt tillägg å pensioner gälla samma procenttal som beträffande höjning av månadslön enligt statens löneplansförordning. Avkopplingen av sambandet mellan lönerna och levnadskostnadsutvecklingen samt fastställande av 12 procents höjning av månadslönerna har sålunda fått verkan även för det rörliga tillägget å pensionerna.

I innevarande års statsverksproposition (för flera huvudtitlar gemensamma frågor, sid. 11) har förutsatts, att frågan om de grunder för de nyreglerade lönernas och pensionernas rörlighet, som borde gälla under budgetåret 1948/49, senare skulle anmälas för riksdagen.

Vidare har Kungl. Maj:t i nyss angivna proposition nr 250 till innevarande års riksdag hemställt om riksdagens yttrande angående i propositionen förordade grunder för beräkning av levnadskostnadsindex. Vad i propositionen förordats innebär, att ur indexen för framtiden skola elimineras verkningarna av ej endast direkta skatter utan även socialpolitiska förmåner av olika slag, även de kontanta barnbidragen. En övergång till anordningen med en från skatter och socialpolitiska förmåner rensad index borde snarast möjligt genomföras, och pristalsserien borde entydigt erhålla denna innebörd; indextal i 1914 års och 1935 års serier borde beräknas dels utan, dels med hänsynstagande till direkta skatter och socialpolitiska förmåner. Vad angår basnivån för pristalen har i propositionen anförts bl. a. följande.

Sedan år 1943 hade socialstyrelsen även beräknat och publicerat en rensad index, som angivits såsom en serie utan direkta skatter. I denna rensade index, hade dessutom de fria skolfrukostarna och den fria skolmaterielen eliminerats, däremot icke livsmedelsrabatterna, ett förhållande som grundade sig på att fria skolfrukostar och fri skolmateriel räknats som minuspost vid skattepostens kalkylering, medan effekten av livsmedelsrabatterna fått påverka livsmedelsposten. Den rensade index, som sålunda publicerats, vore sålunda rensad från direkta skatter och vissa sociala förmåner.

Ehuru livsmedelsrabatterna numera bortfallit, bleve det, i händelse lönerna åter skulle göras automatiskt rörliga, av betydelse huruvida levnadskostnaderna för den gångna tiden bestämdes på grundval av en rensad index av den typ socialstyrelsen hittills tillämpat eller av en index, vid vars beräkning även livsmedelsrabatternas verkan eliminerats. Pristalet 100 — motsvarande 100/110 av levnadskostnaderna i mars 1946 — komme enligt de båda alternativen att motsvaras av indextal i 1935 års serie å 136,³⁴ respektive 138,⁴⁷. Efter rabatternas bortfall komme indextalen i 1935 års serie att bliva desamma enligt båda alternativen, men till följd av den olika jämförelsebasen bleve pristalen olika; exempelvis bleve för mars 1948 indextalet i 1935 års serie 163,⁴³ men pristalet 120 respektive 118.

Vid övergången till en från direkta skatter och samtliga sociala förmåner rensad index syntes starka skäl tala för att även pristalets bas grundades på de på samma sätt beräknade levnadskostnaderna i mars 1946. Om övergången till rensad index ägt rum förra året hade väl knappast funnits anledning att i den rensade serien bibehålla rabatterna och detta skulle säkerligen icke heller ifrågasättas vid ett eventuellt återinförande av rabattsystem. Den ifrågasatta omräkningen av den rensade indexserien betydde en

justering endast av bastalet för mars 1946 men invercade däremot icke på nuvarande indextal i 1935 års serie. Anledning finnes emellertid återkomma till denna fråga sedan pågående förhandlingar med tjänstemännens huvudorganisationer slutförts.

Beträffande de praktiska verkningarna av den föreslagna omläggningen har i propositionen framhållits, att någon förändring givetvis icke bör ske däri, att löner och pensioner för statstjänstemän m. fl. intill utgången av innevarande budgetår på visst sätt fixerats utan automatisk reglering efter levnadskostnadsindex. Huruvida en återgång till automatisk lönerörlighet borde genomföras med nästa budgetårs ingång syntes böra göras till föremål för ytterligare överväganden i samband med förhandlingar med tjänstemännens huvudorganisationer; dessa förhandlingar borde äga rum på basis av att den automatiska lönerörligheten, om en sådan skulle förekomma, skulle regleras efter på rensad index beräknade pristal. I ett senare sammanhang borde även närmare övervägas vilken inverkan levnadskostnadsutvecklingen borde erhålla på kristilläggens storlek.

Av en i nämnda proposition nr 250 intagen tabell (s. 8) framgå de enligt olika grunder beräknade pristalen och de procenttal, varmed lönen enligt 4 § statens löneplansförordning skulle ha höjts, om sagda författningsrum varit i kraft under innevarande budgetår. Vid tillämpning av det hittillsvarande beräkningssättet skulle under budgetårets fyra kvartal pristalen ha utgjort respektive 118, 120, 121 och 117 samt procenttalen för lörens höjning respektive 12, 15, 15 och 15. Vid tillämpning av de beräkningsgrunder, som innefattas i den hittills publicerade rensade indexen, skulle pristalen utgjort 114, 116, 116 och 120 och procenttalen för lörens höjning utgjort respektive 9, 12, 12 och 15. Slutligen skulle vid tillämpning av en från direkta skatter och samtliga sociala förmåner rensad index pristalen utgjort respektive 114, 115, 116 och 118 samt procenttalen för lörens höjning utgjort respektive 9, 9, 12 och 12.

Vad angår grunderna för de kristillägg, som fortfarande, ehuru i väsentligt minskad utsträckning utgå under innevarande budgetår, fattades vid 1947 års riksdag beslut (statsverkspropositionen, för flera huvudtitlar gemensamma frågor, s. 81; r. skr. 56) innebärande att kristillägget skulle regleras i anslutning till den procentuella förhöjningen av de nyreglerade lönerna. Då angivna procenttal utgjorde 6, skulle kristillägg utgå efter 16 procent, och för varje höjning eller minskning av förstnämnda procenttal med 3 enheter skulle kristilläggsprocenten ökas respektive minskas med 4,2 enheter. I enlighet härmed utgör kristilläggsprocenten under innevarande budgetår 24,4.

I innevarande års statsverksproposition (för flera huvudtitlar gemensamma frågor, s. 13), har förutsatts, att frågan om kristilläggsgrunderna för nästa budgetår senare skulle anmälas för riksdagen.

Från och med innevarande budgetår ha de särskilda huvudtitelsanslagen till kristillägg borttagits, dock med undantag för anslaget under åttonde

huvudtiteln. Detta anslag, från vilket huvudsakligen skulle bestridas kristillägg å löner till vissa tjänstemän vid universiteten samt till vissa övningslärare, har för nästa budgetår i statsverkspropositionen preliminärt beräknats till 2 miljoner kronor.

För innevarande budgetår utgår provisoriskt lönetillägg till vissa befattningshavare, som icke omfattats av den allmänna löneregleringen, huvudsakligen vissa lärare i övningsämnen vid statliga och kommunala skolor, ett jämförelsevis ringa antal befattningshavare med s. k. oreglerad avlöning jämte dyrtidstillägg och kristillägg samt präster och befattningshavare vid vissa statsunderstödda institutioner, såsom folkhögskolor och lantbruksundervisningsanstalter. Det provisoriska lönetillägget utgår efter olika grunder för olika kategorier av befattningshavare. För vissa befattningshavargrupper — såsom professorer m. fl. vid universiteten, präster samt lärare vid folkhögskolor och lantbruksundervisningsanstalter — upptogs vid 1947 års riksdag frågorna om provisoriskt lönetillägg i särskild ordning, i regel i samband med anslagsäskandena för vederbörliga avlöningar; i övrigt medgav 1947 års riksdag, att provisoriskt lönetillägg åt vissa befattningshavare i statens tjänst m. fl. under budgetåret 1947/48 finge i huvudsaklig överensstämmelse med i 1947 års statsverksproposition (för flera huvudtitlar gemensamma frågor) förordade grunder utgå enligt de närmare föreskrifter, som meddelades av Kungl. Maj:t. I innevarande års statsverksproposition (för flera huvudtitlar gemensamma frågor, s. 14) förutsattes att frågan om provisoriskt lönetillägg för vissa befattningshavargrupper även för nästa budgetår skulle upptagas i särskild ordning; i enlighet härmed har bl. a. frågan om sådant tillägg till övningslärare upptagits i propositionen nr 136 angående lönerreglering för övningslärare. I övrigt förutsattes i statsverkspropositionen, att grunderna för provisoriskt lönetillägg under nästa budgetår skulle upptagas i samband med frågan om det rörliga tillägget för samma budgetår.

I nämnda sammanhang förutsattes vidare, att kostnaderna för provisoriskt lönetillägg under nästa budgetår, i vad de belastade statsverket, i allmänhet skulle bestridas av de anslag eller andra medel, från vilka vederbörandes löner utbetalas. Emellertid kommer riksstaten för nästa budgetår att belastas med statsverkets utgifter för de provisoriska lönetillägg, som under innevarande budgetår utgå vid det statsunderstödda skolväsendet — dessa kostnader beräknas för åttonde huvudtiteln till ungefär 1,1 miljoner kronor — och för bestridande härav ävensom av åttonde huvudtitelns kostnader för provisoriskt lönetillägg åt statliga befattningshavare under nästa budgetår har under nämnda huvudtitel upptagits ett särskilt anslag, som preliminärt beräknats till 2 miljoner kronor.

Såsom av det förut anförda framgår ha överläggningar ägt rum med tjänstemännens huvudorganisationer — statstjänarkartellen, statstjänstemännens riksförbund och tjänstemännens centralorganisation — i fråga om

grunderna för de nyreglerade lönernas och pensionernas höjning för tiden efter innevarande budgetårs utgång. Därvid har dryftats frågan, huruvida en övergång till automatisk lönerörlighet enligt bestämmelserna i 4 § statens löneplansförordning borde genomföras eller om särskilda grunder alltjämt borde gälla för löne- och pensionsförmånernas höjning. I samband därmed har även berörts frågan, om vid övergång till en från direkta skatter och socialpolitiska förmåner rensad index beräkningen av levnadskostnaderna i mars 1946 — och därmed pristalets bas — ävensom för tiden därefter intill tidpunkten för livsmedelsrabatternas bortfall borde ske enligt socialstyrelsens index utan direkta skatter eller på grundval av en indexserie rensad även från livsmedelsrabatter. Sedan överläggningarna numera avslutats, torde ifrågavarande spörsmål få anmälas för statsmakternas prövning.

Vid överläggningarna har eftersträfvats en lösning som kunde ingå som ett led i en stabiliseringspolitik på det ekonomiska området. I främsta rummet gäller det att söka få till stånd en stabilisering av priserna. Som vid olika tillfällen tidigare framhållits måste emellertid i nuvarande läge varje allmän höjning av den nominella inkomstnivån medföra risker för en prisstegring. En prisstabilisering förutsätter därför återhållsamhet från alla samhällsgruppers sida i kraven på inkomstförbättringar. Vid överläggningarna med tjänstemännens organisationer angående utformningen av det rörliga tillägget för nästa budgetår ha organisationerna också godtagit denna stabiliseringssträvan som utgångspunkt för diskussionerna. Med tillfredsställelse torde få konstateras, att statstjänstemännen visat sig villiga att lämna sitt bidrag för att möjliggöra en stabilisering av pris- och inkomstnivån. Under hänvisning till ovissheten rörande utvecklingen på löneområdet ha organisationerna emellertid icke ansett sig nu kunna förorda en bindning av det rörliga tillägget för hela nästkommande budgetår. Däremot ha de förklarat sig beredda att — under vissa förutsättningar — avstå från krav på en höjning av det nu utgående rörliga tillägget intill 1948 års utgång.

Med utgångspunkt från att nu förutsebara prisstegringar skola bli relativt små — av organisationerna angivna till ett par enheter i 1935 års serie — och att i övrigt pridfördyring för konsumenterna i möjligaste mån elimineras, ha organisationerna ansett godtagbart, att nuvarande procenttal för höjningen, 12 procent, får gälla jämväl under återstående delen av innevarande år, oaktat den höjning av lönerna, som skulle uppkomma i händelse av en anknytning till automatisk lönerörlighet, skulle uppgå till 15 procent. Därest levnadskostnaderna — emot vad som nu synes sannolikt — enligt levnadskostnadsberäkningarna för juni eller september 1948 skulle stiga så att pristalet beräknat enligt socialstyrelsens indexserie utan direkta skatter och sociala förmåner uppnår pristalet 124, har vid överläggningarna förutsatts, att procenttalet för höjning av löner och pensioner ökas till 20. Detta innebär, att i sådant fall utöver tre fjärdedels kompensation för 16 enheters pristaletshöjning över basnivån skulle erhållas full kompensation för 8 enheters pristaletsstegring.

Vid sitt ståndpunktstagande ha organisationerna förklarat sig förutsätta, att jämväl för de i kommunernas tjänst anställda, som ha lönernas rörlighet reglerad efter samma grunder som de statsanställda, nu utgående tillägg komma att bibehållas under återstoden av innevarande år under samma förutsättningar som för statstjänstemännens vidkommande. Övriga samhällsgruppers — löntagares, jordbrukares och företagares — medverkan borde även söka eftersträvas för en allmän stabilisering av landets ekonomi. Organisationerna ha vidare förutsatt förhandenvaron av en effektiv pris-kontroll.

Resultatet av de förda överläggningarna torde, som jag redan framhållit, få anses tillfredsställande. Jag anser sålunda, att även den särskilda klausul för fall av betydande prisstegring, som innefattas i förslaget, bör kunna godtagas.

Som redan framhållits ha organisationerna vid sitt ståndpunktstagande utgått från att nu förutsebara prisstegringar icke skola behöva föranleda en höjning av indextalet i 1935 års serie med mer än ett par enheter. Detta betyder bl. a. att prislebättringen på grundval av jordbrukskalkylen i väsentlig utsträckning måste ske genom subventioner finansierade över budgeten. I annat sammanhang denna dag äskas anslag för ifrågavarande ändamål. Till frågan om inverkan på budgetöverskottet m. m. av de nu föreslagna subventionerna torde jag få återkomma i samband med de definitiva beräkningarna rörande statsverkets inkomster och utgifter under nästa budgetår.

I propositionen nr 250 till innevarande års riksdag har jag beträffande pristalsberäkningen framhållit, att vid övergång till en från direkta skatter och socialpolitiska förmåner rensad index närmast två olika beräknings-sätt kunde ifrågakomma beträffande den tid, som förflutit före tidpunkten för livsmedelsrabatternas bortfall. Antingen kunde för denna tid levnads-kostnaderna beräknas enligt socialstyrelsens från direkta skatter — och vissa socialpolitiska förmåner, dock ej livsmedelsrabatterna — rensade index, eller ock kunde beräkningen ske enligt en jämväl från livsmedelsra-batterna rensad index. I denna fråga, som bleve av betydelse för bedömande av pristalets bas och därmed för de framtida levnads-kostnaderna jämförda med motsvarande kostnader vid basen, uttalade jag, att starka skäl syn-tes mig tala för att en beräkning enligt det senare alternativet tillämpades men att jag hade för avsikt att återkomma till denna fråga sedan förhand-lingarna med tjänstemännens huvudorganisationer slutförts. Vid de förda förhandlingarna har visat sig, att organisationerna fästa stort avseende vid att beräkningen däremot sker enligt det förra alternativet. I betraktande av frågans samband med det uppnådda förhandlingsresultatet anser jag mig kunna tillstyrka, att pristalets bas bestämmes på grundval av socialstyre-lsens hittillsvarande beräkning; pristalet 100 kommer därvid att motsvaras av index 136,34 i 1935 års indexserie.

För genomförande av vad sålunda förordats i fråga om lönernas och pen-sionernas höjning för tiden 1 juli—31 december innevarande år erfordras

ej ändring i statens löneplansförordning eller i gällande pensionsbestämmelser. Erinras må, att enligt övergångsbestämmelse till löneplansförordningen bestämmelserna i 4 § förordningen träda i kraft den 1 juli 1948, såvida ej Kungl. Maj:t och riksdagen annorlunda särskilt besluta. Det lämpligaste synes mig vara, att särskilt beslut nu meddelas om att nämnda bestämmelser skola träda i kraft den dag, Kungl. Maj:t och riksdagen besluta. För den händelse beslut om lönernas och pensionernas rörlighet för tiden från och med den 1 januari 1949 icke hinner meddelas före nämnda dag, torde, därest riksdagen icke har något att erinra däremot, samma grunder som närmast dessförinnan varit gällande få provisoriskt tillämpas; i sådant fall förutsätter jag emellertid, att de grunder som sedermera beslutas, skola givas tillämpning räknat från och med den 1 januari 1949.

I detta sammanhang må erinras om att vid 1947 års löneroglering det rörliga tillägget utmönstrades såsom en särskild löneförmån och att i stället anlätades konstruktionen med förhöjning av lön (och tjänstledighetsavdrag) respektive vikariatsersättning och övertidsersättning; för att förenkla avlöningsuträkningen sammanarbetades i tabeller förhöjningen med grundbeloppen. Beträffande avlöningsbokföringen genomfördes i enlighet med beslut av 1947 års riksdag (prop. 281; r. skr. 442) den anordningen, att kostnaderna för lön, vikariatsersättning och övertidsersättning fördelas mellan posterna till rörligt tillägg och övriga anslagsposter i en proportion som bestämmas av procenttalet för förhöjningen, med bortseende härvid från maximeringen av de lönebelopp, varå förhöjning beräknades; $\frac{12}{112}$ av lönesummorna redovisas således på posterna för rörligt tillägg. För den händelse förhöjning av de nyreglerade lönerna skulle komma att ske med 20 procent, böra på motsvarande sätt posterna till rörligt tillägg belastas med $\frac{20}{120}$ av lönesummorna; särskilt beslut av riksdagen påkallas icke för detta ändamål.

Vad angår grunderna för kristilläggen torde dessa tillägg jämväl under senare halvåret 1948 böra regleras i anslutning till den procentuella förhöjningen av de nyreglerade lönerna. Vid tillämpning av 12 procents förhöjning av sistnämnda löner bör kristilläggsprocenten liksom för närvarande utgöra 24,4. För den händelse åter höjningen av de nyreglerade lönerna skulle uppgå till 20 procent, synes en motsvarande höjning jämväl böra ske av kristilläggsprocenten; med utgångspunkt från de vid 1947 års riksdag beslutade kristilläggsgrunderna bör för nämnda fall kristilläggsprocenten höjas med ($\frac{8}{3} \times 4,2 =$) 11,2 enheter och hela kristilläggsprocenten således utgöra ($24,4 + 11,2 =$) 35,6. Någon ändring i fråga om bestämmelserna i övrigt angående kristilläggens beräkning bör icke ifrågasättas. Vid angivna ställningstagande torde förslagsanslaget till kristillägg under åttonde huvudtiteln böra för nästa budgetår upptagas med det belopp, vartill anslaget i statsverkspropositionen preliminärt beräknades, eller med 2 miljoner kronor.

För nästa budgetår torde provisoriskt lönetillägg böra, i den mån ej annat föranledes av riksdagens i annat sammanhang meddelade beslut, utgå enligt i huvudsak samma grunder som för innevarande budgetår. Sådant

tillägg bör således i huvudsaklig överensstämmelse med i 1947 års statsverksproposition angivna grunder utgå enligt de närmare föreskrifter, som meddelas av Kungl. Maj:t. Förslagsanslaget under åttonde huvudtiteln till provisoriskt lönetillägg torde för nästa budgetår böra upptagas med det i innevarande års statsverksproposition preliminärt beräknade beloppet, 2 miljoner kronor.

Under återopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

dels besluta

1) att bestämmelserna i 4 § statens löneplansförordning skola träda i kraft den dag, Kungl. Maj:t och riksdagen besluta;

2) att för tiden 1 juli—31 december 1948 höjning av belopp, som angivas i de i 3 § staten löneplansförordning intagna grundlönetabellerna, skall ske enligt samma grunder som under budgetåret 1947/48, dock att procenttalet för höjningen skall utgöra 20, därest pristalet uppgår till eller överstiger 124;

3) att för tiden 1 juli—31 december 1948 kristillägg skall utgå enligt samma grunder som under budgetåret 1947/48, dock att tillägget skall beräknas efter 35,6 procent, därest pristalet uppgår till eller överstiger 124; samt

4) att provisoriskt lönetillägg åt vissa befattningshavare i statens tjänst m. fl. under budgetåret 1948/49 må, i den mån ej annat föranledes av riksdagens i annat sammanhang meddelade beslut, i huvudsaklig överensstämmelse med de grunder, som angivas i 1947 års statsverksproposition (för flera huvudtitlar gemensamma frågor) utgå enligt de närmare föreskrifter, som meddelas av Kungl. Maj:t;

dels ock att för budgetåret 1948/49 under åttonde huvudtiteln anvisa

1) till <i>Kristillägg</i> ett <i>förslagsanslag</i>	
av	kronor 2 000 000;
2) till <i>Provisoriskt lönetillägg</i> ett <i>förslagsanslag</i> av	» 2 000 000.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Carl Olov Sommar.